

Передплата

за «РУСЛАНА» виходить:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор
за шість місяців . . . 10 кор
за чверть року . . . 5 кор
за місяць . . . 1.70 кор

За границею

за цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за шість місяців . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

»Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости, віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових писальнів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що днів
крім неділь і руских свят
• 5½ год. пополудня.

Редация, администрация і
експедиция «Руслана» під ч. І.
п. Домбровського (Хорунжого). Екпе-
диция місцена в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Реклямації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
30 с. від стрічки.

Відгомін заяви бар. Гавча про виборчу реформу.

(X) Всі політичні сторонництва, все
дневникарство і вся суспільність остає під
могутнім вражінем змагань до виборчої
реформи заяви міністра-президента, котрою
сю виборчу реформу висунено на дневну
чергу в державній раді. Всі інші події, як
відносини в Угорщині, внутрішні події в
Росії, заострене політичного положеня Ні-
меччини уступили на дальше місце.

Посольська палата не мала в середу
засіданя а тим способом дано парламен-
тарним сторонництвам нагоду і час до на-
рад над становищем, яке поодинокі сто-
ронництва мають заняти в сій справі. Оче-
видно основою сих нарад могла служити
лише заява міністра-президента і подані
в ній головні засади виборчої реформи,
позаяк начерк закона має бути внесений
аж в лютім в посольській палаті. Тимто
сторонництва не можуть ще тепер сказати
в сій справі останнього слова, поки не бу-
дуть мати в руках правительственной пред-
логи.

Німецькі сторонництва а також їх днев-
ники, котрі спершу занимали непри-
хильне становище супроти виборчої ре-
форми, починають втихомирювати ся і о-
своювати ся з конечністю. Виравді мають
они все на умі давну верховладу в Ав-
стрії, котрої не хочуть позбути ся і задля
того домагають ся, щоби дотеперішнє чи-
сло німецьки послів і в новій раді держав-
ній не зменшило ся, але в головних точ-
ках годять ся з основними засадами ви-
словленими бар. Гавчом. Головну бачність
звертають німецькі сторонництва на поділ
виборчих округів, домагають ся
заведеня національного ката-
стру з усякими забезпеченнями проти над-
живань при списках виборців, а також
довшого замешканя, одначе всі
виступають проти допущеня неграмотних
до виборчого права, а крім культурного
степеня вимагають також узглядненя по-
даткової сили, щоби тим способом не до-
пустити до признаня значнійшого числа
мандатів Галичині і Буковині. Всенімці
ідуть в тім згляді найдальше, позаяк
вимагають відокремленя Галичини і Бу-
ковини, а до того хотять заведеня німецької
мови яко одинокії в парламентарних роз-
правах.

Сильний натиск положений в заяві
бар. Гавча на культурне, економічне та
історичне становище поодиноких народно-
стей не припає до впадоби чеським
послам, позаяк в тім добачують змаган-
не рівне право виборче зробити нерівним.
Таке саме вражіне віднесли послі ру-
ські і полуднево-славянські. В тій справі
буде отже міністер-президент ще принево-
лений в часі розправи над виборчою ре-
формою в палаті дати близші поясненя.
За те в тих кругах вдоволила заява бар.
Гавча, що він бажає простого, ясного,
легко зрозумілого права виборчого,
котре виключало би всяку надмірно

штучну конструкцію в користь якоїсь на-
родности або суспільної верстви.

Найбільше невдоволенє викликала спра-
ва виборчої реформи а також заява міні-
стра-президента в польскім колі і в польскім
дневникарстві. О скільки наради в тій справі
дійшли до прилюдної відомости, то можна
бачити, що крім крайньої лівіці кола, котра
освоює ся з конечністю виборчої реформи,
велика більшість кола є рішучо противна
всякій реформі, так як се виявило ся і в
галицкім соймі. Провідники польского кола
вважають виборчу реформу яко вістрє зверне-
нє проти Галичини (проти Поляків) і своє
невдоволенє висловлюють не лише на адре-
су бар. Гавча, але також міністра д-ра
Пентака, котрого винують, що не пока-
зав ся в соймі і не порозумів ся з ними
в тих справах та не міг здержати вибор-
чої реформи і забезпечити польских інте-
ресів.

Вельми немило вразила в польскім ко-
лі заява міністра-президента про розмеже-
нє національно одноїлих округів виборчих,
позаяк се видає ся декому поділом
Галичини, що довело би до ще більшого
розділу між Поляками а Русинами, а
так само натяк про національну авто-
номію велить здогадувати ся, що бар.
Гавч думає перевести примирене народно-
стей не в соймах а в державній раді. Цілий
план правительства видає ся польско-
му колу великою кривдою супроти Поля-
ків, котрі все піддержували правительство,
а коли они сповнили свій обовязок, дає ся
ім таку відправу. Задля того думає коло
навіть найострішими способами поборю-
вати сю реформу.

Gazeta Narodowa визнає навіть провід-
ників польских, щоби вислали збірну де-
путацию тайних радників до цісаря і звер-
нули бачність на небезпечність сеї рефор-
ми для краю і держави. Тимчасом на по-
неділкових послуханях висловив цісар пе-
ред тирольским послом Ператонером на-
дію, що заведене загального, рівного і
безпосередного права виборчого доведе до
уздоровленя парламентарних відносин, а
притім додав, що заведенє сеї реформи ви-
борчої є конечне і що рух, який проявив
ся в тій справі, не дасть ся здержати.

Краківський Czas вважає виборчу ре-
форму бар. Гавча, рівнозначною з цілко-
витим переворотом, шкідливою для польскої
народности і для Галичини, а заведене на-
ціональної автономії замість краєвої му-
сло би довести до поділу краєвої адміністра-
ції. Czas запевнює, що всі патриотичні жи-
вла глядять з тривогою на загроженє
плодів національної праці цілих столітній і
побоює ся, що море руского хлопства за-
лле культурну роботу польську, а змаганя
Казимира В. в східній Галичині будуть
перечеркнені. Дятого визнає Поляків, щоби
зединили ся до оборони. З тих виводів
Czas-у виходить, що ті круги вважають
себе одиноким культурним і державним
живлом а на руский нарід глядять все як
на меншевартний. забуваючи о тім, що як
раз подібне становище Німців супроти Чехів
і полудневих Славян викликувало сю
незнастанну націо-

нальну боротьбу і не допускало державу
до внутрішнього мирного уладженя. Чиж
збільшенє числа руских послів в державній
раді, котре нині зведено і в державній ра-
ді і в соймі до неможливого обниженя,
мало би дійсно загрозувати публичному
порядкови, спокою і культурі?! Певно, що
се не мило ділити ся з другими власттю,
котру держало ся в своїх руках, алеж про-
відники польского кола і в державній раді
і в соймі так усе запевняли, що они радо
роблять уступки в користь Русинів. Отже
посунуть ся троха, панове, най і Русин
сяде.

Краківська Reforma держить ся поки що
на виждаючій становищі, поки не буде
внесена правительственна предлога і
вказує справедливо на се, що виборчу ре-
форму не можна оцінювати із становища
польского кола а із становища виключеної
доси від голосованя більшости населеня.

Пражська Politik звичає, що провід-
ники кола польского, вірноконституційної
і фєвдальної шляхти почали переговори
між собою. Одначе сей дневник остерігає,
щоби з сего не висновувано здогаду,
мовби тут якась робила ся спільна робота
проти реформи, позаяк фєвдальна шляхта
ческа стоїть зовсім пасивно і не виступає
ані за ані проти реформи. Очевидно
бажає фєвдальна шляхта, щоби не ставати
в суперечности з інтересами чеського
народу і не викликувати заострення у
відносинах з молодочехами, котрі досить
рішучо вступали ся все за загальним
правом виборчим.

Зїзд земців в Москві.

Конгрес представників земств і міст в
Москві привяв між иншим в жидівській
справі ось яку резолюцію: Погроми, які
мали місце по 30. жоєтня а особливим
завязем звернули ся були против жидів-
ского населеня, якого число жертв
досягало в деяких місцевостях соток, а
навіть тисячок людей. В наслідок по-
громів потерпіло коло 60, заселених
жидами міст і місточок. Сей рух і
его смілість дасть оправдати ся потура-
нем властей, а навіть їх участію в
організованю погромів, а то завдяки
витвореному в адміністрації і в на-
селеню під впливом виїмкових прав
пересвідченю, що в відношеню до
жидівсьо є дозволене. Виключенє
жидів зїзд права, ограниченє
свободи переносеня з місця на місце,
вибору завязя і права образованя
становить атрибуцію сеї часті на-
селеня, який вільно безкарно
доконувати насилля против
личного маєтку. Належить
зараз так підняти средства
задля викоріненя сего, а то в
цілі заобіжена новим жостокостям.
Зїзд заявив ся вже засадничо
за конечністю рівноправности
всіх російских горожан без
ріжниць народности і віро-
ісповіданя. Приміненє тої
засади до жидівської народности
є, з уваги на події, дуже
пальним політичним средством і
доконечним для правительства.
Провідна засада свобод і прав,
заповідених в маніфесті, повинна
признати, що жид, як кождий
инший горожанин російской
землі, є зрівняний в своїх
правах яко чоловік, що повинні
упасти всі ограниченя
личних прав, ви-

пливаючі з віроісповіданя. Зїзд признає, що те-пер повинна завести ся рівноправність жидів, якої наслідком повинно бути знесення всіх прав, приписів і циркулярів, ограничаючих їх права. Зїзд признає необхідним, щоби держава прийшла з помочю населеню, зруйнованому жидівськими погромами. — Так отже в польській і жидівській квестії зїзд зазначив ясно і достойно своє становище, опираючи ся на непохитній засаді рівности горожанської і державної справедливости. Рівноправність російского жидівства була б і нам на руку, бо оно тоді може розлізти би ся троха з Україна рівномірно по цілій північній Росії, де, як звісно, жидів зовсім нема і не сьміє бути. Та чому тільки московский зїзд не зазначив так ясно і щиро свого становища супротив українського питання?

Ціле оновішнє засіданє зїзду було присвячене вибороти депутатії, яку земці ухвалили зислати до Віттого задля личних переговорів. Вітте жадає від земців, щоби они підперли правительство, яке хоче щиро іти по дорозі конституційних реформ та має звязані руки беззаставними страйками і ворохобнями, які заколючують потрібний до реформ внутрішній супокій. Земці натомість жадають безпороволочного переведеня своїх ухвал, як і консеквенцій з конституційного царского маніфесту. Вітеж стоїть на становищу, що такі далекоюсяглі законодавні зміни можуть вийти тільки від державної думи. На тій точці існує незгода межі Віттиа та земцями і вибрана отсе депутация має привести до порозуміння через виможене гваранцій зі стороны правительства що до речинця і способу скликаня думи.

Промова посла д-ра Олесницького

в соймі при дебаті над виборчою реформою.

Високий Сойме!

В хвили, коли ві всіх цивілізованих краях сьвіта допущене широких мас народа до участі в тілах законодавчих стає голосним окликом, див, а в переважній їх часті вже довершеним фактом, — в хвили, коли обмеженя того права на певні лиш класи суспільности всюди сходять до мінімальних границь або зовсім усувають ся, — в хвили, коли за границею в абсолютній досі Росії в борбі о право виборче проливаєсь кров, а нарід польский під панованєм російским цілою силою змагає вибороти собі се право в найширших границях проклямаючи всюди постулат загального голосованя і висилаючи за ним депутации до Петербурга; — в хвили, коли нарід польский на Шлеску не вдоволяєсь пятою курією а жадає загального голосованя; — в хвили, коли справа загального рівного і безпосередного права виборчого стає актуальною в парламентах обох половин нашої монархії а у віденській палаті послів осягає фактичну більшість голосів, так що переведенє єї єсть вже лише квестією дня, — в тій самій хвили в галицькій соймі являють ся документи змістом своїм спізнєні о половину столітя, тенденцією суперечні зі струєю стремлєнь цілої цивілізованої людскости, документи, котрі сьміло можна назвати здонтанєм прав чоловіка в XX-ім столітї!

Сї документи — то справозданя адміністративної комісії, попереднє і теперішнє, котрі нічим есенціональним не рїзняють ся між собою, йдуть до одної цілі і мають оден і той сам практичний ефект. Оба сї справозданя — то вікопомнє діло більшоости галицького сойму, більшоости, котра себе зове єдиним польским парламентом, більшоости, зложеної з людей, що хотять становити чоло і найвисшу репрезентацию народа польского і виступають на тій точці в імени народного польского інтересу!

Колись по літах для історика культури сї документи будуть предметом цікавих студий — студий над психікою нації, котра на одній території своїх земель допче ногами те, за що проливає кров на другій території, накликає цілий сьвіт до участі в своїй судьбі під ярмом деспотизму, а рівночасно в однім закутку землі, де має руки розвязані, служить крайній реакції і для охорони перестарілих, духови часу і примітивним вимогам справедливости сучасних привілеїв одної малочисленної класи

держить в оковах політичної неволі не кажу вже руске населенє краю, але мільони позбавленого прав польского робучого людю? Так, сє цікаві документи, і приїде час, коли правдиві польські патріоти дали би багато за те, щоби сих документів ніколи не було, бо они не придадуть блеску польскому імені і будуть все фальшивим дисонансом в гармонії голосних пєанів на честь культури польского народа.

Справа реформи виборчої на основі загального голосованя не нова в нашім соймі. Сї домагались рускі послы ще в роках 1892 і 1893, а відтак в слїдуючих каденціях послы зі стороныництва людового. Однак ніколи ся справа не вийшла поза комісію соймову і все знаходила в лоні комісії свій грїб!

Така сама судьба постигла мєє внесене поставлене в 1903 р., хоч предложив я єго в формі готового скодифікованого закона і хоч своїм змістом було оно майже реакційнє, бо не нарушувало нічим основ сучасної ординації, ані куріяльної системи, ані чисельної пропорції що до розділу мандатів між поодинокі курїя. Та мимо того похоронєнє єго у вибраній ад нос комісії реформи виборчої, похоронєно, що правда, з гонорами, бо ролю грабарівповнили аж три ексцеленції!

Той сам проект закона виїс я поновно в 1904 р. — і сє є перше справозданє комісійнє, яке в тій справі приходить під дебат у соймової палати. Сє справозданє кумулює внесене мєє з внесенєм посла Стапінського тай з проектом ліквіції і сє приневолєє мене з гори заявити, яке відношенє мєє і моїх товаришів до сих внесєнь.

Я поставив своє внесене а радше проект закона в тій формі для того, щоби дати можливість сему соймови в теперішнім єго складі приймати реформу мінімальну без нарушеня основ обовязуючої ординації, реформу, яку приймало в послїдних літах сїм країв коронних Австрії, — щоби дати доказ найбільшої умірєности з нашої стороны і, хочби на основі такого мінімального розширеня виборчого права упослїдженєх досі клас, уможливити акцію і в сій палаті й поза нею для добра краю. Однак засадничо я і мої товариш і були і єсьмо за загальним, рівним, безпосередним правом виборчим тай нині голосувати будемо всі за внесенєм п. Стапінського, або евентуально, колиб оно упало, за внесенєм моїм, а то тим більше, що вже послїдні два роки, які ділять нас від хвилі першого поставленя мого внесєня, принесли з собою події, супротив котрих в теперішній хвили булоб неможливо ставити мєє внесєнє в тій формі, в якій оно перед двома роками було поставленє.

Поступ в напрямі розширеня права виборчого зазначив ся в тім часі в Австрії і за границею. Поминувши стан єєї справи на Угорщині і австрійськїм парламентах, треба піднести, що і ординації соймові, лише перед кількома роками змінені, показались вже нині недостаточними, тому в поодиноких краях, як в Чехах, в Австрії низній і Мораві з успіхом піднято квестію дальшого розширеня прав виборчих до соймів, а в послїдних днях ухвалено в Дальматії загальнє голосованє до тамошного сойму. Сєй поступ не може остатись без впливу й на наше становище і з тим лише застереженєм ми, на випадок відкиненя внесєня п. Стапінського, голосувати будемо за моїм внесєнєм.

Переходячи до самого справозданя комісії, я зовсім не запізнаю трудности положєня єї, коли хотїла умотивувати внесєнє, яке взагалі нічим умотивувати не даєть ся, коли хотїла бодай позорами і софістерією виправдати те, що не може бути виправданє ніяким способом перед трибуналом лєогіки і справедливости.

Комісія зазначає з гори, що не може поладити мериторично ані мого внесєня ані внесєня п. Стапінського, бо стоять сему на перешкодї зглядї технічні, вимагаючи довшої студії так проєктів, а відтак заходить небезпечність наглої зміни.

Аргумент зглядів технічних — сє лиш позір, а впрочім через два роки, а навіть ще і в сій сесії було досєть часу ті перешкоди технічні усунути.

За те справді класичний другий аргумент! Не можна допустити реформи виборчої,

бо сє підорвало би почутє права й порядок в суспільности, а треба шанувати існуючі інституції, значить теперішню ординацію, бо сєго вимагає удержанє у людности повзжаня для інституцій, котрі є підвалиною свободи „обивательських“ і „народових“ і гарантують конституційний розвиток, волю й цивілізацию.

Risum teneatis панове! Обовязуюча ординація виборча авансєє на підвалину свободи горожанських, на гарантію волі цивілізацийного розвитку... Перестарїла заржавїла машина, що фунгує лишє при помочи пресії з гори, терору і корупції, оперта на безиримірнім обезправленю найширших клас людности, сєє має бути та нетикальна сьвятість, котрої нарушенє гровить почутю права і порядку суспільного, а котрої задержанє має гарантувати спокій і нормальний розвиток і порядок правний?!

Такі комунали, як спокій і нормальний розвиток, кидає ся дуже зєдко, однак нині з ними вже й на село йти не оплатить ся. Коли під „спокоєм“ і „нормальним розвитком“ розуміє ся панованє одної класи а позбавленє прав мільонів, то ідеалом приклонників такого спокою повинен бути абсолютизм, котрий для удержаня такого „спокою“ і „нормального розвитку“ найліпшиє дає часові гарантії. Кажу „часові“, бо вічного нема нічого на сьвітї, а найменше вічним є той „спокій“ і „нормальний розвиток“ який собі представляє комісія при панованю одних, а заневолєню других. Найліпшою гарантією спокою є загальнє вдоволенє, а кардинальним вимогом єго є признанє кождому свого права. Summum cuique! (Дальше буде).

З державної ради.

На вчерашнім засіданю Пернерсторфер і Дашиньскій цофнули свої давнїші наглі внесєня в справі виступленя бар. Гавча против загального голосованя на Угорщині; пос. Гавк зголосив інтерпелляцию в справі дозволеня на походы і збори під голим небом у Відни дня 28. падолиста підчас трєваня державної ради; посол Пернерсторфер в справі кровавих подій в Станиславові в тім дни.

Приступивши до дальшої дискусії над промовою бар. Гавча, пос. Сильвестер з німецької людової партії, заявляє, що не хоче впереджувати в справі загального голосованя еуніцияції свого стороныництва, а займає ся виключно угорською справою. Після него промовляв пн. Скедль, Адлер, Глекнер і Крамарж Сей послїдний, заявивши вдоволенє з причини занятого правительством становища в справі загального голосованя, прилучєє ся вповні до висказу президента міністрів, що розділ мандатів повинен наступити після королівств і країв. При розділі мандатів на Чехів можна оперти ся тільки на справедливим компромісї, який би зніс дотеперішнє покровдженє Чехів. З другої стороны не можна думати про сє, щоби при заведеню загального права голосованя утворила ся одноцїльна славянська більшість, однак не можна допустити до того, щоби через штучну більшість були знєхтовані культурні потреби славянських народів. Коли державна рада не буде охороною для Німців, тоді они прийдуть до пересьвідченя, що великі економічні, суспільні і культурні квестії найліпше можуть поладити си в соймах, яких компетенція мусить стати розширена в дусі автономії.

Обговорюючи ревізію регуляміну палати бесїдник висказує ся за як найширшим розширенєм свободи слова і інтерпелляції, однак є противний тому, щоби запанував тут аргумент пєстєка. Почутє одвічальности повинно панувати у всім і на всіх, бо примір Росії доказує, які страшні наслідки викликає недостаток почутя одвічальности. Ті, що стають на перешкодї виборчїй реформі, беруть на себе велику одвічальність. Они може зможуть повалити правительство, але самого загального, рівного голосованя они не здержать, бо над ним чуває весь народ. (Потакуваня). Сей уїрр може викликати велику небезпечність для держави, бо маси готові ужити інших средств в борбі за свої жадаєня, а не тільки супокійної демонстрації. На сїм замкнєно засіданє.

Цетинія. Здовж границі коло Плави турецькі жовніри стріляли до чорногорських пастухів і кількох ранили. Чорногорці застрілили троє турецьких жовнів. Вислано комісію на слідство.

Надіслане.

Адвокат

Др. Йосиф Партичний

отворив з першим грудня 1905 канцелярію в Станиславові, ул. Сапжинська

(Тисьменецка) ч. 33.

176(2—3)

ЗНАМЕНИТИЙ МІД ДЕСЕРОВИЙ

кураційний по 6 К, „раритас“ медоборів по 6 К 60 сот. за 5 клгр. франко. Мід в плястрах 1 клгр. 2 К. Від руского замовлення даю 20 сот. на будову театру.

Кореневич, емер. учитель, Іванчани 177(1—?) почта в місці.

Colosseum

в пасажі Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. грудня 1905.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлено о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути і конторі Пльона при ул. Кароля Людвіка ч. 9. З купленим білетом на фотелі, льожі, і ряди крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

Читайте!

Читайте!

Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано семи днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗИЇ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських класиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРІЯ „ПРОСЬВІТИ“ у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Л. Лопатинського

ПАРАЦЯ

комеди в 3 актах зі співками

(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діяльгом. Ся комедія збогачує знатно галерію типів у наших народніх штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедія надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії упослідженим недотепою, але противно має нагоду посьміятися трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної свідомости.

— Ціна 2 кор. —

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровского ч. 1, і в книгарнях.

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроцентовани на 4 проц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів посліжки можна прислати гроші чеками Цадниці поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без wypowiedження (за есколтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Дністер“ своїм членам на 6 проц. силату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5% ; до позичок вимагає ся першої гіпотечки або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Дністра“.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Дністрі“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділів „Дністер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. „Дністер“ 31/12 1904

Вклади: 1,783,673 К.
Уділи членів: 133,117 К.
Ф. резервовий і ин.: 26,576 К.
Позички уділені: 1,616,402 К.
Цінні папери: 123,627 К.
Льокації: 169,456 К.
На рах. біжучим: 81,988 К.

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченки

у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том „Історії України-Руси“ Грушівского, II вид. брош. 7-50 К, опр. в полотно 8-90 К, опр. в півшкірок 10 К, Лепкого „В горах“ гарно, оправні по 2 К, „За красою“, альманах в честь Кобиланської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленю оправлених книжок просимо подавати, якої краски має бути оправа.

Митки і паперці **СОКІЛ** можна набувати в „Сокільськїм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятин
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвенціма
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Деятина,
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	Заліщик	
10:35	з Рішова, Лавочного, Калуша, Любачева	(11:1)	до Белзця, Сокала, Любачева
11:45	з Ярослав, Стрия, Борислава	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,
11:55	з Підволочиск, Гусятин, Копичинець, Козови	Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятин	
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керез-
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц-	мезе	
1:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Ірті-	3:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
	малова, Гусятин, Копичинець, Козови	4:10	до Рішова, Любачева, Хирова.
3:45	з Стрия,	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
4:32	з Яворова	5:50	до Коломиї, Жидачева,
5:00	з Сокала, Белзця, Любачева	5:58	до Яворова
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:45	з Іцкан, Жидачева, Калуша, Новоселиці	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	7:30	до Рави рускої
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:05	до Перемішля Хирова, Івонича
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Деятина, Сучави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичи-	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
	нець, Заліщик, Скали, Іваня п. пустого, Гусятин	11:00	до Кракова Відня, Вроцлава, Варшави
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	11:05	до Підволочиск
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	Іваня п., Скали, Гусятин, Потутор	
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
		12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
		2:51	посп. до Іцкан, Калуша
		4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
			з двірця „Підзамче“
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятин
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик,	2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятин
	Потутор, Іваня п. пустого, Скали, Гусятин,		
	Грималова	9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець		
	Чорткова, Заліщик, Іваня п., Скали, Гусятин		

ЗАМІТКА: Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 ми. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:58 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовій бюрі ц. к. держ. залізниц, Пасаж Гавсманна ч. 9.